

19 60

NAŠA LUČ

10

Doignimo glave!

Bral sem zgodbo o obupanem človeku. Hodil je po ulicah s povešeno glavo. Ogovoril ni nikogar in nihče ga ni nadlegoval. Znanci so zmajevali z glavo in se spraševali: »Le kaj se mu je zgodilo?« Poznali so ga kot veselega in sposobnega človeka. Ob neki priliki je po svoji človeški slabosti valil krivdo na svojega prijatelja. Tako se je začelo. Grizlo ga je v duši, da ni znal biti dovolj mož. Začel je zanemarjati družbo, pri delu je postajal površen in čemeren. Pravi kup nesreče!

Neki njegov prijatelj, slikar, se je odločil, da mu pomaga. Povabil ga je v svoj atelje in ga prosil, naj posedi le toliko, da bo napravil njegovo sliko. Usedel se je brez volje in rinil v svojo misel, ne da bi se pri tem menil za prijatelja slikarja. Ni še minila ura, ko mu je prijatelj že pokazal sliko. Bila je to ena najboljših slik, kar jih je v svojem življenju naslikal. Vzdrاملjen

N * A * Š * A * L * U * Č

**Vez med Slovenci
po Zapadni Evropi
9. LETNIK**

»«

List izide desetkrat v letu, vsak mesec razen junija in avgusta.

»«

Za uredništvo odgovorja: dr. Janko Hornböck, Založba: Družba sv. Mohorja. Tiska: Tiskarna Družbe sv. Mohorja. Vsi v Celovcu.

Naslov uredništva in uprave:

**»NAŠA LUČ«, Viktringer Ring 26,
Celovec-Klagenfurt, Austria.**

»«

List naročate pri poverjenikih ali naravnost pri upravi. Če ga naročate pri upravi v Celovcu, stane na leto: 28 šil., 50 bfr, 6 ffr, 4 h. gld, 5 DM, 700 lir, 12 angl. šil, 1.50 dol.

Printed in Austria.

je tedaj obupani začel ogledovati sliko. Čim bolj jo je ogledoval, tem bolj se mu je zdelo neverjetno. Končno pa pravi: »Ali sem to jaz? ...«

»Da,« pravi slikar. »Kako je to mogoče?« ga zopet vpraša obupanec. »Slika, ki naj bi predstavljala mene, predstavlja človeka polnega življenjskih sil, jasnih oči, dvignjene glave in izravnane postave; meni pa se zdi, da jaz nisem tak.« »Vse kar sem naslikal,« pravi slikar, »vidim v tebi.« Ali res misliš, da lahko tako izgledam?« »Seveda,« se je glasil odgovor. Potem je rekel obupani z vso odločnostjo: »Z božjo pomočjo bom poskusil vse, da bo moja dejanska slika res taka, kot si jo ti naslikal.«

Ko zdaj mislimo na bližnji božič, mislimo tudi na to, kako bomo pripravili sebe za duhovno praznovanje božiča. Saj je težko in nerodno. Radi bi se tega otresli. Toda spomnimo se, kako sv. Pavel, ki je poznal človeško naravo bolj kot marsikateri, piše prvim kristjanom. Ta poziv velja še danes: Čas je, da iz spanja vstanemo, Odložimo dela teme in si nadenimo orožje svetlobe! Kakor podnevi hodimo pošteno, ne v požrečnosti in pijanosti, ne v nečistosti in nesramnosti, ne v prepiru in nevoščljivosti, ampak nadenimo si Gospoda Jezusa Kristusa!

Advent, čas pričakovanja božiča, nas kliče, da prenovimo svojo notranjost, da bomo tako mogli biti za božič deležni res pravega božjega življenja.

PKO.

Slovenske pesmi na ploščah

Emil DAVOR-BIZJAK poje naslednje slovenske pesmi:

Spomlad prav lušno je (Barclay 76025)

Pastirček (Barclay 85047)

Gor čez jezero, Pojmo na štajersko, Moj očka ima ... (Decca 450669)

Hribčki ponižajte se (Acropole FKDE 40084)

Preljubi sveti Lenart, Majolka, Prišla bo pomlad (Acropole FKDE 40111)

Stare ruske narodne pesmi (Acropole FKDE 40110)

*

Kje živi mali Franček Koželj, katerega slika je bila v zadnji številki? — V Altenessenu v Nemčiji.

DECEMBER 1960

*U*so zemljo tema krije
in spijo rožice,
a Cerkev v čast Marije
obhaja zornice.

V teh dneh pa kliče nas
ke preblaženi Devici
adventni sveti čas.

Nekaj starih božičnih navad v Beli krajini

Ivan Šašelji pripoveduje v
svoji knjigi o belokranjskih o-
bičajih tudi naslednje božične
navade.

Sveti večer, dne 24. dec., že
od nekdaj smatrajo naši ljudje
za poseben čas, ko blagoslov
božji rosi na zemljo. Zato te-
daj po družinah pogrinjajo mi-
zo z belim prtom. Na prt pa
devajo hlebec kruha, božični-
ka. Pod prt devajo po nekaj
zrn različnih semen kakor pše-
nice, turšice, prosa, fižola. Ta
semena imajo potem neko
zdravilno moč. Ako daš tega
zrnja kokošim, bodo raje nesle.

Na sv. večer, pravijo, ni do-
bro hoditi na lov. Neki kmet
je šel namesto k polnočki na
lov v Bukovje. Tam je ustre-
lil pisanega mačka. Ko ga je
prinesel domov in ga mislil
odreti, je naenkrat izginil. Mož
je pa potem prav kemalu umrl.
Pravijo tudi, da na sveti večer
ve vsako živinče, ali bo pri-
hodnje leto ubito ali zaklano
ali ne.

„V svojo lastnino je prišel ...“

»Oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse na-
rode: danes vam je v mestu Davidovem rojen Zve-
ličar, ki je Kristus Gospod.«

To je Božič.

Rodil se je naš Odrešenik, Jezus Kristus.

Bog sam je postal človek.

To je čudovita skrivnost svete noči.

V proslavo te skrivnosti to noč po vsem krščan-
skem svetu slovesno odmevajo zvonovi in mili na-
pevi božičnih pesmi napolnjujejo naša srca s praz-
ničnim razpoloženjem.

Odrešenik, po katerem so stari skozi tisočletja ta-
ko živo hrepeneli, je slednjič prišel.

A kako je prišel?

»In to vam bodi znamenje: našli boste Dete v ple-
nice povito in v jasli položeno ...«

+

Kdo naj to razume?

Sin božji... med nami, siromašnimi ljudmi? Sin
božji... v jasliah?

Kako je to mogoče?

Kaj vendar je nagnilo Boga samega, da se je od-
ločil to grešno zemljo počastiti s svojo navzočnostjo
in postati Brat med brati?

Čemu si svoje matere, ki jo bo vse življenje obsi-
pal s tako ljubeznijo, ni poiskal med lepoticami raz-
košnih palač, ampak v revni bajti v Nazaretu?

Zakaj je dopustil, da je bila slama v jasliah Nje-
govo prvo ležišče?

VSE TO JE BILO SAD NJEGOVE NEIZMER-
NE LJUBEZNI DO NAS. S svojim zgledom nam je
hotel pokazati, kaj je v našem življenju važno in kaj
ni važno.

Bog je namreč prišel med nas s čisto posebnim po-
slanstvom. Prišel je kot ODREŠENIK. Prišel je re-
ševat ČLOVEKA, njegovo dušo in telo, njegovo zem-
eljsko in večno življenje. V ta namen je prenovil to,
kar je bilo zastarelo in je začel novo dobo v narav-
nem in nādnaravnem redu.

+

Z vso gotovostjo smemo reči, da je Gospodovo
rojstvo bilo največji in najimenitnejši dogodek v zgo-
dovini človeštva. Bog sam je prevzel človeško nara-
vo in prišel med nas.

Že od prvega trenutka svojega zemeljskega biva-
nja je naš Gospod bil največji revolucionar vseh
časov.

A revolucionar svoje vrste!

Njegovi gesli nista bili krivičnost in nasilje, mar-
več pravičnost in ljubezen. Pravičnost in ljubezen naj

bi postali TEMELJ nove dobe. Na tem temelju naj bi se urejali odnosi med posamezniki, stanovi, narodi ter med ljudmi in Bogom. Iz tega temelja naj bi med ljudmi zraslo novo vesoljno bratstvo, o katerem tako lepo pojo božične pesmi.

V tem bratstvu bi ne bilo krivično preganjanih, zatiranih, izkoriščanih in ponižanih. Človek bi v svojem bližnjem ne gledal samo navaden stroj, ki se zavže, ko je obrabljen, ne samo sredstvo za utešitev strasti in material za hrano topovom, ampak ČLOVEKA, ki ima telo in dušo, svoj naravni in nadnaravni cilj ter nam je brat v Kristusu.

+

Toda kaj?!

Mar vidimo dobro ali se varamo?

Ali ne živimo v silno viharini dobi, kjer se bore malo upošteva skrivnost svete noči? Ali niso naši časi bolj žalostni, kot so bili časi pred prihodom našega Odrašenika?

Kako to objasniti in opravičiti?

Čemu vojna sledi vojni, revolucija revoluciji?

Čemu?

Zakaj so sovraštvo, krivica, laž in nasilje zakoni sodobnosti?

Ali ni to, kar vidimo, doživljamo, prenašamo in trpimo poròg skrivnosti svete božične noči?

Ali nimajo prav tisti, ki menijo, da človeštvo še nikoli ni preživljalo tako težkih časov, kot jih preživlja danes?

Čemu vse to?

Čemu?

+

Odgovor je jasen.

Ali nismo, bratje in sestre, tudi mi priče nerazumljive in usodne tragike, ki se je začela že v prvi bo-

*Sveti večer gori v vsaki hiši
na noč luč in je ne ugasnejo
do belega dne.*

*Stare ženske, ki se razumejo
na vraže, tudi skrbno opazujejo
duhovnika v cerkvi. Ako pri
polnočki potegne, ko bere
evangelij, mašno knjigo k sebi,
menda potem toča pobije po
fari. Ako med polnočnico na
oltarju ugasne sveča, bo duhovnik,
ki mašuje, kmalu umrl.*

*Naslednji dan je sveti dan.
Ako se človek, ki pride na božič
prvi v hišo, hitro usede na stol,
bo dobra letina za kokoši
in bodo rade nesle.*

*Na božič ne jej jabolke, sicer
boš dobil lišaj.*

*Kakršna je luna na božič,
takšne starosti ljudje bodo po-
tem prihodnje leto umrli. Ako je
mlad mesec, bodo mrli mladi
ljudje. Ako je star, bodo mrli
stari.*

Pozabljam o . . .

Božični dnevi nas spominjo na marsikaj, kar v življenju pozabljam o.

Na kaj pozabljam o, na primer . . . ?

Svetonočna

Žarijo zvezde opolnoči.
O, kdaj žarele so tako?
Ko da s strmečimi očmi
na srečno zemljo zre nebó.
O zemlja, bolečine kraj,
nocoj v naročju nosiš raj!

Doné zvonovi opolnoči.
O, kdaj doneli so tako?
Na srca trkajo ljudi,
da se v ljubezni Zanj odpró.
Prišel je Bog, da nas otmé.
da reši večne nas temé.

Glasi se spev opolnoči:
„Bogú naj čast v višavah bo
in mir na zemlji med ljudmi,
ki blage, dobre volje so!“
O srečna zemlja, blagor ti,
če spev božični uméla si!

Iz „Družine“

Pozabljamo:

...deliti z drugimi. Le od otrok to zahtevamo.

...tolažiti. Le sami čakamo, da bi nas kdo tolažil.

...razumevati druge. Za vse pri sebi najdemo opravičila, toda drugi bi morali po našem vedno vse prav narediti.

...da če dvigaš druge, dvigaš predvsem sebe.

Le eno reč bi moral kristjan pozabljati: žalitve, ki so mu jih drugi storili. Kolikokrat pravimo: „Odpušcam, toda ne pozabim tega nikoli.“ S to besedo ne mislimo na resnično pozabljenje (spomin), ampak na tisto „nepozabljenje“, ko do bližnjega, ki nas je žalil, nočemo biti več dobri.

Praznujmo božič...

Če si čevljar, popravi enkrat čevlje komu zastonj.

Če si krojač ali šivilja, zašij ali predelaj enkrat komu zastonj.

Če si srečen v svoji družini, pomisli na druge, ki niso srečni!

Če imaš pogrnjeno mizo z vsemi dobrotami, poišči koga v bližini, ki tega ne more imeti in mu postreži.

Če imaš denar, daj od tega nekaj za dobre namene.

Če imaš še starše žive, spomni se za božič nanje. Vsaj piši jim, če jim že drugače ne moreš izkazati koščka ljubezni.

Na božjo Ljubezen moramo odgovarjati z ljubeznijo do bližnjega.

žični noči in katero je evangelist sv. Janez nazorno opisal s sledečimi besedami: »V svojo lastnino je prišel, a njegovi ga niso sprejeli« (Jan 1, 11).

Prav gotovo ta očitek velja tudi za sodobno družbo. In sv. Janez Krstnik bi tudi danes, morda bolj kot kdajkoli, mogel vzklikniti: »Med vami stoji nekdo, ki ga vi ne poznate«. In ta »nepoznani« je tako VAŽEN, da nihče ne more MIMO Njega. Vsakdo se mora odločiti ZANJ ali PROTI NJEMU. On nam je v padec in vstajenje ne samo v nadnaravnem, temveč tudi v naravnem življenju.

A moderni materialistični svet tega nikakor ne more razumeti. Zanaša se na znanost in tehnični napredek in si domišlja, da mu skrivnost božične noči ni več potrebna. Otročja kratkovidnost! Pri graditvi bodočnosti se opira na državnike, znanstvenike, inženirje, vojsko in delovno silo množic, a čisto pozablja na Boga v betlehemijski staji.

Sami dovolj bridko skušamo, kako usodna je ta zabloda.

+

Sodobni svet s svojimi tehničnimi pridobitvami je vsekakor nekaj odličnega. In naša krščanska dolžnost je, da z vsemi močmi sodelujemo v naporih za njegov razvoj. Toda dobro se moramo zavedati, da bodo zaman vsa naša stremljenja v tej smeri, AKO NE BOMO Z ISTO PRIZADEVNOSTJO DELALI TUDI ZA DVIG ČLOVEKA.

Človeka je treba obnoviti!

Šele nov človek bo sposoben obnoviti svet v redu in ljubezni in tako uresničiti Jezusovo zamisel o vesoljnem bratstvu. Šele nov človek bo mogel doseči, da bodo vsa sodobna dognanja v resnici njemu v srečo.

Reši človeka in rešil si svet!

+

Človeka pa ne more obnoviti NIHČE drug kot božje Dete v betlehemijskih jaslih.

Kako bomo sprejeli to Dete?

Nikdar tako kot večina Judov pred dva tisoč leti! Tudi ne tako kot premnogi v modernem svetu!

Sprejmimo ga tako, kot se spodobi njegovim zvestim učencem. Očistimo svoje duše! Na božjo ljubezen odgovorimo z ljubeznijo! Postanimo v resnici novi ljudje! Na široko odprimo Novorojenemu vrata našega srca! Tako, da bi sv. evangelist Janez mogel o nas zapisati: »V svojo lastnino je prišel in njegovi so ga sprejeli z vso zvestobo in vdanostjo«.

Na ta način bo malo Dete dejansko postalo naš Rešenik, mi pa rešeniki sveta.

V-ko.

Sveti večer

Pred jaslicami gori lučka. Vsako toliko časa vzplapola in spet poje; kakor duh, ki bi rad v višine, a omaga... Soba je še polna svetločnega kadila, zunaj pojo zvonovi...

V polmraku, v svetlobi, ki jo medlo širi lučka izpred jaslíc po sobi, sem se zamislil. Pozabil sem na čas in razdaljo in sem otrok in sem doma v tihi vasi sredi goriških gora.

Sneži.

Zvonovi pojo izza avemarije, kakor bi bili neznansko daleč. Vse lepša kakor sicer je njihova pesem, ko prihaja v noč in se gubi nad vasjo in polji in gre še v samote in gore, da se dotakne slehernega srca.

»Kaj se vam zdi, pastirci vi, al' ste kaj slišali?«

se mi zdi, da sprašujejo zvonovi, ko hodi-
mo otroci z očetom in materjo po vseh prostorih v hiši in še okoli nje, da povsod poskropimo in pokadimo in priprosimo z molitvijo nebeškega blagoslova v najsvežji noči.

Vse je slovesno, vse je praznično.

Tudi v kuhinji za ognjiščem. Post je, velik post, ki ga držimo po starem: nobene zabele, samo krompir v oblicah s soljo... Pa ga je mama skuhala le za nas otroke, sama z očetom se ga ne dotakne — postiti se je treba do popolnosti, kakor Bog zakaže... Tudi otroci se premagamo: če bi tri radi, se zadovoljimo z dvema, če bi nam teknili štirje, ostanemo pri treh...

Večerja je opravljena, ognja ni več treba. Mama zadela žerjavico s pepelom, ga poravnala z lopatico in napravi z njo na vrhu znamenje križa: »Bog in sveti križ božji nas varuj in se usmili vseh vernih duš, ki so se ločile iz naše hiše in žlahte!«

In gremo v izbo, kjer gori že ves večer luč.

Da ne bi zaspali, oče pripoveduje. Vse zgodbe so v zvezi z božičem.

»Tam in tam« — oče je imenoval vas in hišo, ki smo jo poznali — »so šli vsi k polnočnici, samo dekla je ostala doma. In se je primerilo, da je šla k studentu po vodo, ki se ji je točila prav takrat, ko je bilo v cerkvi povzdigovanje. Ko je bil škaf poln in si ga je hotela dvigniti na glavo, ga ni mogla. Mislila je, da je prepoln, pa je odlila nekaj vode. Še je bil pretežak. Ujezila se je in zlila vso vodo ter škaf znova postavila. Hitro se je napolnil, in ko ga je zadevala, ni bil več tako težak. Ko je prišla domov in odložila škaf z glave, se je neznansko začudila. Videla je, da je škaf od znotraj ves pozlačen. Spet je tekla k studentu z drugim škafo, a natočila je navadno vodo... Na sveto noč med polnočnico teče ob povzdigovanju iz vseh studentov zlato, a natoči ga le tisti, ki ne misli na to in ga ne žene pohlep po bogastvu...«

Mama je postavila medtem na belo pregrnjeno mizo potico in okoli nje venec jabolk.

Ne za nas.

V sveti noči med polnočnico obiščejo svojo rojstno hišo vse verne duše, ki so se ločile iz nje. Žalostne bi bile, ako ne bi našle ničesar na mizi, za katero so v življenju tolikokrat sedele in v družini skupno zajemale iz ene sklede. Vedele bi, da so nanje pozabili, ko se jih še v noči Gospodovega rojstva ne spomnijo.

Zvonovi so se spet oglasili. Veselo pojo, kakor bi se izpod neba spuščali angeli, slaveč s pesmijo Boga na višavah in želeč mir ljudem na zemlji. Mimo naše hiše že hodijo ljudje v cerkev. Tudi mi se odpravimo in gremo...

Na belo pogrnjeni mizi čaka poprtnjak z vencem jabolk vernih duš ob prižgani luči...

Dr. Joža Lovrenčič

O letošnjem Socialnem dnevu

Iz Argentine nam pišejo, da so imeli v Buenos Airesu 4. septembra osmi slovenski socialni dan. Na njem so razpravljali o socialni pravičnosti in ljubezni s posebnim ozirom na življenje naših izseljencev.

Med raznimi govori posebej omenjamo predavanje rojaka Avgusta Horvata. Rekel je, da mora tisti, ki hoče biti socialno pravičen, stremeti za socialno blaginjo med ljudmi. V zvezi s tem je pokazal, da so med izseljenci nekateri pojavi nezdravi. Preveč ljudi stoji ob strani, ko se peščica trudi, gara in žrtvuje za druge. Vsi bi bili radi deležni dobrot slovenske skupnosti (domačih služb božjih, slovenskih šol, tiska, prireditvev), toda k ohranitvi vsega tega nekateri nič ne prispevajo ali pa prav malo. Posebno izobraženi imajo v tem pogledu več dolžnosti.

Prof. Alojzij Gerzinič je v svojem govoru govoril o »družabnem pomenu ljubezni«. Naglasil je, da more ljubezen prinesiti med naše izseljence brezmejno bogastvo in srečo. To ljubezen pa uničujejo: sovraštvo, zavist, nesloga, pohujšanje in podobni grehi. Sedanji položaj med izseljenci v tem pogledu je treba izboljšati! To se bo doseglo tako, da vsak začne pri sebi. Končno je predavatelj polagal vsem na srce, da naj se ne trgajo iz svojega naroda in da naj ostanejo vsi med seboj povezani. Drug za drugega izseljenci molimo in drug drugemu pomagajmo!

Od zaključnih resolucij te lepe prireditve omenimo posebej naslednje: Izobraženci vseh stanov in poklicev so dolžni najširšim slojem naše skupnosti posredovati duhovne dobrine s pisano in govorjeno besedo, z udejstvovanjem v društvenem in javnem življenju. — Našo slovensko skupnost na tujem predstavljajo naše ustanove: duhovniške misije oz. naše župnije, naš tisk, naši slovenski jezikovni tečaji ali šole, naši slovenski domovi, naše kulturne ustanove, društva in podobno. Vse to je treba podpirati z lastnim delom in z denarjem. Kdor ima več, je dolžan več dati.

Naj bi ideje tega socialnega dne imele svoj vpliv tudi na našo slovensko skupnost po državah zapadne Evrope. Kjerkoli je več Slovencev skupaj, naj bi bilo med njimi res bratsko razpoloženje krščanskih ljudi. Naj bi med seboj vsi bratsko čutili in si bratovsko medsebojno pomagali.

Ob prazniku sv. Barbare

Med našimi rojaki po zapadni Evropi je veliko rudarjev. V proslavitev letošnjega njihovega poklicnega praznika objavljamo dve preprosti, a pristrčni rudarski pesmi.

Pesem idrijskih rudarjev

Odbije tri po polnoči,
pa v Idriji že zvon buči,
iz spanja rudarje budi.

Na šino kljuka zdaj glasno,
k molitvi v vhodu se zbero,
pod zemljo stopajo srčno.

Se zidejo na vse strani,
kjer živo se srebro cedi
v zakladnici podzemljski.

Začne se delo zdaj povsod,
že vrta tu, zažge drugod,
in s čela lije bledim pot.

V globine zida tam zidar,
z vodo okrog leti vodar,
z rudnino proč drdra vozar.

Se delo srečno dokonča,
zahvali vsak lepo Boga,
četud' si misli: z'ló trpim,

da se pošteno preživim.
Četud' si misli: z'ló trpim,
pa vendar zadovoljen sim.

V Idriji že dolgo pridobivajo živossrebrno rudo. Sredi mesta je stala priljubljena cerkev sv. Barbare, zaščitnice rudarjev. Tudi te cerkve, ki je bila med vojno bombardirana in po vojni do tal porušena (kljub protestom faranom) danes ne pustijo

ponovno sezidati. Tako je to pomembno mesto Idrija že desetletje brez primerne farne cerkve.

Rudarska svetilka

S svetilko malo v roki svoji
in pa z zaupanjem v Boga.
prenašajo se lahko boji,
ki dan pač vsak mi jih podá.

Kakor svetilka razsvetljuje
temino črne mi noči,
tako naj v srcu luč stanuje,
luč svete vere naj plamti.

Ljubezen mora tud' goreti
krasiti vsakomur srce,

kot luč svetilnice plamteti,
ugasniti nikdar ne sme.

In ko me bodo položili
v hladno in temno zemljo,
tedaj še glas svetilke mili
glasil se v grobu bo tako:

Sedaj bom lahko ugasnila,
ker delo dokončano je,
zdaj druga luč ti bo svetila:
Luč večna bo spremljala te.

Ta pesem je iz zbirke rudarskih pesmi, ki jih je izdalo Društvo sv. Barbare v Hambornu v Nemčiji l. 1904. Knjižico je natisnila tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Takole si naši rudarji
služijo kruh.

Ste brali Robinsona?

Gotovo ste že brali knjigo z naslovom »Daniel Defoe, Robinson Crusoe«. Popisuje zgodbe mornarja, ki se je znašel sam na nekem otoku sredi morja, kjer ni nobene človeka in nobene civilizacije. Robinson je moral vse začeti sam in si pomagati v življenju.

Letos mineva 300 let, odkar se je v Londonu rodil pisatelj te povesti. Sin trgovca in mesarja je bil. Ker mu očetov poklic ni šel izpod rok, se je lotil pisanja političnih razprav, kar ga je pa končno privedlo v

ječo. Po prestani kazni se je lotil pisanja pustolovskih romanov. Tudi v tem sprva ni imel sreče. Nekoč pa mu je prišel v roke dnevnik nekega kapitana, ki je popisoval, kako so nekega upornega mornarja po tedanji navadi za kazen izpostavili na samotnem otoku zapadno od čilske obale. Ubogi kaznjenec si je pač moral pomagati, kakor si je vedel in znal, dokler ni prišel tudi zanj dan rešitve.

Daniel Defoe je dobil v tem dnevniku snov za svoj roman, po katerem je zaslovel in se ovekovetil.

Med dopustom vabijo naše ljudi v Nemčiji gore na Barvarskem.

Iz domačih krajev

Med 54 pevci raznih narodov, ki so tekmovali v Toulouse v Franciji na 7. mednarodnih pevskih tekmah, je zasedla 4. mesto rojakinja Ileana Bratuž-Kocjanova.

V Kranju goji rojak Suhi golobe poštarje in ima več golobov rekorderjev. Ima tudi goloba, ki je dosegel državno prvenstvo. Izpustili so ga v Beogradu in je priletel nazaj v Kranj hitreje kot brzovlak: v 9 urah in 18 minutah.

Razni kulturni in umetniški klubi visokošolcev v Ljubljani ter njihovi pevski zbori so se združili v skupno visokošolsko kulturno umetniško društvo »Akademik«.

Cementarni v Anhovem ob Soči in v Trbovljah ob Savi bosta dobili nove peči za izdelavo cementa, in sicer iz Danske.

V kranjski pekarni na Bokselnu je eksplodirala ena največjih krušnih peči. Od 15 pekov je bil prizadet le eden, ki ga je sicer vrglo v drugo peč, a k sreči ni dobil hujših poškodb. Dim in prah pa sta uničila 3000 svežih žemelj.

Ljubljansko dramsko gledališče so povečali za 70 sedežev s tem, da so preuredili in povečali galerijo.

Slovenija je po zadnjih statističnih podatkih kar dobro založena z različnimi poljedelskimi stroji v primeru z drugimi jugoslovanskimi republikami. En plug pride na 2,1 ha orne zemlje. Zadruga zorjejo le 9% slovenske orne zemlje. Ostalo zor-

jejo kmetje, ki niso pod zadrugo. V zakup so dali kmetje zadrugam le 3% zemlje, a drugim kmetovalcem so je dali 13%. Okoli 80% kmetских hiš ima električno razsvetljavo, medtem ko ima v Bosni komaj 15% hiš elektriko. Stalno zaposlena je v Sloveniji na kmetijskih posestvih le dobra četrтина prebivalstva. Več pa jih seveda dela na kmetijah od časa do časa, deloma na polju, deloma v tovarnah.

Dvajset let

Letos v decembru mineva 20 let, odkar so v slovenski prestolici Ljubljani pokopali največjega slovenskega državnika in voditelja slovenskega naroda dr. Antona Korošca.

Med svojim delovanjem je bil dr. Korošec kot vsaka izrazito politična osebnost predmet kritike in hvale. Ko pa je umrl, ni bilo resnega in poštenega slovenskega človeka, ki mu ne bi priznal, da je bila doba, s katero je za vedno zvezano njegovo ime v slovenski zgodovini, doba največjega vzpona slovenskega napredka in doba najmočnejšega uveljavljanja slovenskega imena.

V svetu vidimo, kako drugi narodi ponosno slavijo svoje velike može. Z isto pravico smemo in moramo slaviti Slovenci svoje velikane. Zato se ob 20-letnici smrti dr. Antona Korošca klanjamo spominu tega velikega sina slovenske kmetijske hiše iz Bisrjanov v Slovenskih goricah.

Kaj je novega med nami?

● Bratom in sestram po širnem svetu voščijo Slovenke in Slovenci v Angliji **BLAGOSLOVLJE-NE PRAZNIKE ROJSTVA GOSPODOVEGA IN SREČNO NOVO LETO 1961.**

Za praznovanje praznikov, kje in kdaj bodo maše in druga opravila, je bilo in je spet v prilogi »Naše luči«. — V novem letu se začenja za »Našo luč« deseto leto izhajanja, kar je za naše izseljenske razmere pomemben jubilej!

† *Angela Presetnik*. V Worthingu je v 55. letu starosti preminila 19. oktobra ter bila pokopana teden dni kasneje na tamkajšnjem pokopališču. V zadnjih letih je veliko trpela zaradi živcev. Ni znano, ali je imela kakšne sorodnike v domovini. R. I. P. — Rojak S. *Loger* v Stoke-on-Trent žaluje po ženi, ki je umrla 11. oktobra ter bila pokopana 15. oktobra. Po rodu je bila z Irskega. G. Stanetu naše iskreno sožalje! R. I. P.

Krst: V Worthingu so krstili v nedeljo 6. novembra Jožefa Lovrenčič. — V cerkvi sv. Wiljema Jorškega v Readingu so krstili 13. novembra Anito Nadjo Lever. — In 19. novembra je bil pri krstnem kamnu cerkve Srca Jezusovega, Kilbrun, London, Julijan Ivan Korošec. — Čestitamo.

Blagoslov domov: V Haslingdenu so Grčarjevi kupili nov dom, ki je bil blagoslovljen na praznik Kristusa Kralja.

LIEGE-LIMBURG

Slovensko pevsko in kulturno društvo »Slomšek« v Eisdenu si je izvolilo svoj prvi redni odbor. Naši starejši pionirji za slov. skupnost v tujini so želeli odgovornost za naše društveno delovanje preložiti na mlajša ramena, kar se jim je kar lepo posrečilo. Občni zbor je po vestnem obravnavanju

tekočih zadev izvolil sledeči odbor: g. Kravanja Albert, predsednik; g. Revinšek Stanko, podpredsednik; g. Kun Vinko, prvi tajnik; ga. Globevnik Jožefa, druga tajnica; g. Lipovšek Ivan, blagajnik; g. Globokar Emil, drugi blagajnik; g. Trlep Anton in g. Jakelj A. sta preglednika računov. Pevovalca je g. Vili Rogelj. Zasilno šolo za našo mladino bo skušal vpeljati g. Kravanja Albert. Čestitamo in želimo obilo uspehov!

Drugo nedeljo je pevski zbor društva »Slomšek« nastopil pri ukrajinski prireditvi in se je za to priložnost naučil tudi nekaj njihovih pesmi. Zelo lepo!

V Herve je gđc. Milica Vulč iz zavedne slovenske hiše sklenila zakonsko zvezo z g. Jožefom Smets. Toplo čestitamo in želimo vso srečo!

V Retinne so v družini g. in ge. Jedlinsky - Lambert že pred meseci dobili brhkega sina, ki je pri krstu dobil ime Jan Branislav. Čestitamo!

Vse svete smo praznovali po našem običaju. Za okrasitev grobov in svečko na grobu teh, ki nimajo več svojcev med nami in za ganljivo pesem žalostinko so v Eisdenu poskrbela naša društva. Cerkvena opravila je ta dan vršil č. g. Kazimir Gaberc in je na pokopališču tudi lepo govoril v spomin mrtvim in opomin živim. Iskrena hvala!

Drugo nedeljo v novembru je »Slavček« iz Waterscheja praznoval *nedeljo sv. Martina*. Domača družba, pečen prašiček in kapljica — kot se za to priložnost spodobi — so ustvarili prav prijetno razpoloženje. Pravilno je, da se rojaki na tujem čim pogosteje sestajajo v bratski slogi in ljubezni.

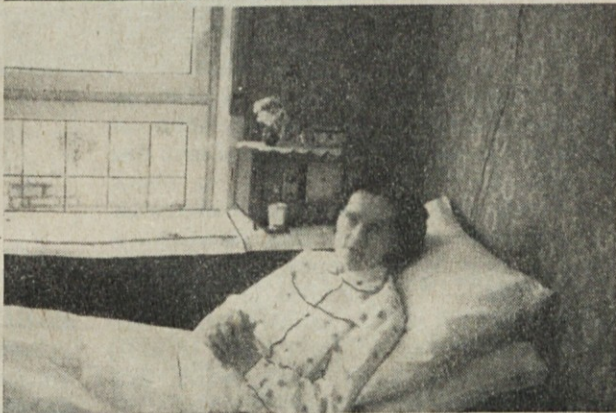
Naši bolniki: Na kliniki v Waterscheju je bilo istočasno 5 Slovencev. Več mesecev se je zdravil od poškodb v rudniku g. Bogataj Mihael. Zelo težko se je ponesrečil g. Robač Adolf. Operacijskemu posegu se je moral podvreči g. Klobasa Franc. V rudniku je zlomilo nogo g. Korelc Alojziju iz Houthalena. G. Avsec Franc, naš zvesti zakristan, pa je bil v bolnici na natančnem zdravniškem pregledu. Upamo, da so vsi omenjeni že spet na svojih domovih.

Vdano je v Gospodu zaspal rojak iz gornje doline Soče g. Anton Jakelj. Kljub dolgoletni bolezni je sebi in družini postavil lastno ognjišče. Lepo število rojakov in

Č. g. Schoofs opravlja svojo prvo sveto daritev v bolniški sobi slovenske družine.

Novomašnik iz belgijske škofije Liège č. g. Fr. Schoofs je bil že kot bogoslovac velik prijatelj bolnikov. Ob posvečitvi v duhovnika, je dobil dovoljenje, da sme opraviti „novo mašo“ v neki bolniški sobi. Kdo bi si mislil, da bo ravno naša rojakinjo, ki že več let vdano prenaša Kalvarijo bolniške postelje, doletela ta čast. Pa vendar je bilo tako. G. novomašnik je 12. 7. 1960 opravil prvo sv. daritev v sobi težko bolne gdč. Gorenjšek, v Mechelenu (Limburg), v Belgiji. Ta izreden dogodek je bil za bolnico in za njene starše veselo presenečenje. G. novomašniku se zahvaljujemo za to dejanje ljubezni, ki ga je izkazal dotlej nepoznani mu gdč. Berti, naši rojakinji.

Gdč. Berta Gorenjšek prisostvuje „novi maši“ v svoji bolniški sobi.

flamskih sovaščanov in šolske mladine ga je v Opgrimbie spremljalo k zadnjemu počitku. Vdovi, otrokom in nečakoma z istim imenom v Eisdenu in Schasbergu izrekamo toplo sožalje. Naj počiva v miru!

Za Božič se bomo držali že ustaljenega programa. Polnočnica bo pri sestrah v *Seraingu*; ob 9. uri dopoldne bo služba božja v *Waterscheju*; ob 10.45 uri pa v *Eisdenu*. Pred mašo sv. spoved. Pokažimo Novorojenemu Kralju, da smo njegovi!

Našim bolnikom, rojakom v Belgiji in vsem čitateljem našega lista po svetu voščimo vesel in milosti poln Božič.

CHARLEROI-MONS

Naši bolniki: Še vedno je v bolnici Hôpital Civil v Charleroi rojak g. Franc Pisarič iz Farcienes. Zdravje se mu zboljšuje bolj počasi, zato bo moral še dalj časa ostati v bolnici. — Eden najstarejših

tukajšnjih Slovencev je gotovo g. Gregor Novak iz Bray-lez-Binche. Po operaciji se sedaj kar dobro počuti. — Tudi g. Viktor Erjavec iz Roselies-Panama je moral v bolnico, kjer je srečno prestal operacijo. Sedaj je že doma. — G. Otu Kola iz Châte-lineau se je zadnje čase zelo poslabšalo zdravje, vendar je premagal krizo in se počuti bolje.

Iz Slovenije je prišla na obisk mati k Tomčevim v Aiseau. Žal, da se bo morala kmalu povrniti nazaj.

Pri slovenskem duhovniku v Charleroi lahko dobite KNJIZICE: Mi in naši otroci — Stoj, premisli — Film — Naši mladini — V materini šoli — Tržaška sinoda — Soncu naproti — Lurd — Dominik Savio — Naša Daritev — Studenci življenja. Po-hitite, dokler so še v zalogi!

Naslov slovenskega duhovnika: Place du Nord, 23, CHARLEROI, tel. (07) 32-84-35.

PAS-DE-CALAIS

Mesec december nam napoveduje vrsto lepih domačih praznikov. Na dan sv. Barbare, 4. dec., bo sv. maša ob 11. uri v Méricourt-Mines in običajen družabni sestanek v francoskem patronažu. — 18. dec. bo ob štirih popoldne miklavževanje z igro in srečolovom v korist podpornega društva sv. Barbare v dvorani Mlinar v Fouquieres. Vsi vabljeni! — 24. dec. bo polnočnica v francoskem patronažu v Méricourt-Mines kot vsako leto. V Liévinu bo polnočnica kot vsako leto.

V Hénin-Liétard je bila 2. oktobra rojena in krščena Lilian Eveline Kotar. — V Harnes je bil krščen Marijan Tomc dne 23. oktobra.

V Vendin-le-Vieil so umrli in bili krščansko pokopani: Ivan Podlonšek dne 6. oktobra t. l., star 34 let. Zapušča ženo, mater in 4 otroke. — V septembru je umrl tudi 38-letni Jean Lečnik. Zapušča ženo, mater in male otroke. — Jožef Sulin je umrl tudi 38 let star; zapušča ženo, mater, brata in 2 sinova. Vsi so umrli kot žrtve zahrbtnih rudarskih bolezni. Tolaži nas njihova krščanska smrt. Naj bo Gospod mil sodnik njih duš in naj vodi s svojo Previdnostjo njih družine, zlasti male nepre-

skrbljene otroke. Vsem naše iskreno sožalje!

Poroke: 15. oktobra sta si obljubila večno zvestobo Anton Cigan in Darinka Marija Urbančič v farni cerkvi Foufflin-Ricametz. 29. oktobra sta se poročila v Méricourt-Mines Ervin Nowak in Jeanine Vresk. — Obema mladima paroma čestitamo in voščimo vse dobro za njihovo življenjsko pot.

● Erwin DACAR, ki sedaj slušbuje kot francoski orožnik, je pa sin Dacarjeve družine, se je 7. septembra poročil v DRANCY pri Parizu z gđc. Jeanine WAGON. Vse najboljše!

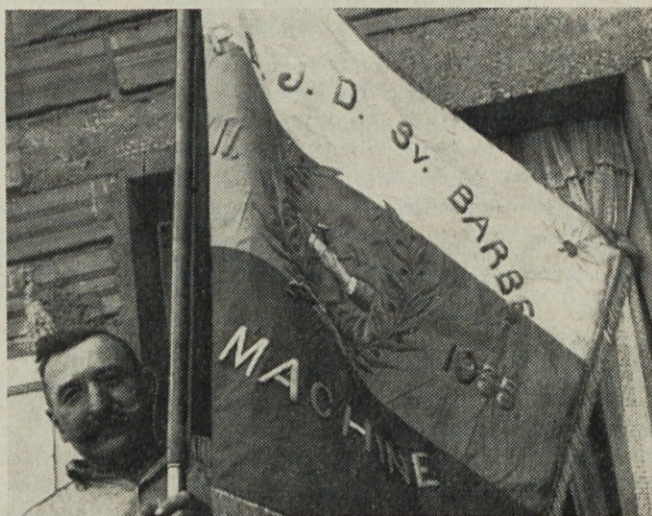
 Za god g. St. Kavalarju
V duhu spevoslava,
na čast svetega Stanislava!
to kličemo Vam vsi veseli,
naj Bog Vam milost podeli,
zdravja, leta mnoga vztrajna,
med nami dušnega pastirovanja!
Hrepenéča iz src je želja ta,
za obstoj gospoda našega.

M. F. Sallaumines

PARIZ

Sveta maša za Slovence je vsako nedeljo ob petih popoldne v kapeli Montcheuil, 35 rue de Sèvres, Paris 6e, métro Sevres-Babylone. Istotam bo na SVETI VEČER POLNOČNICA, začetek točno ob polenajstih. Dve uri pred polnočnico priloznost za sv. spoved.

Lepa zastava naših rudarjev v La Machine v srednji Franciji.

Poroka v Beaulieu v Franciji Marica Smid z ženinom v družbi svatov.

Slovenskega duhovnika dobite vsako nedeljo in praznik popoldne pred sv. mašo na 35 rue de Sèvres, vsak četrtek popoldne pa na 4 rue Saint-Fargeau, Paris 20e, métro Pelleport ali Saint-Fargeau.

POROKE: Zakrament sv. zakona so prejeli: 29. oktobra, SEVER Mirko, doma iz Murske Sobote, v Franciji živi v Givry-en-Argonne, in Verona HORVAT, doma iz Črenšovcev; 12. novembra Janez WOLF iz Črnomlja v Beli Krajini, in Emilija ŠUMRADA, ki je bila rojena v Beaumont (S-et-O) v Franciji, pa je od svojega osmega leta živela v Sloveniji. — Obema novoporočenima paroma želimo vse dobro in božjega varstva v novem življenju!

2. oktobra je v Ljubljani po težki bolezni odšel v večnost Fran ERJAVEC, slovenski pisatelj in zgodovinar. Dolga leta je živel med nami v Parizu. Zadnjih deset let svojega plodonosnega življenja je posvetil zgodovini KOROŠKIH SLOVENCEV, delo, ki bo zaradi njegove prerane smrti ostalo na žalost nedokončano, ki pa ima letos, ko praznujemo 40-letnico koroškega plebiscita, za vse Slovence tem večjo važnost. Vsem njegovim izrekamo naše sožalje!

V nedeljo, 6. nov., je bila sv. maša darovana za bivšega francoskega ministra Luis Marin, ki je umrl v mesecu maju in je bil do zadnjega predsednik „des Amis de la Yougoslavie“. Sv. maše so se udeležili poleg njegove družine številni njegovi prijatelji, tako Francozi kakor drugi iz Jugoslavije. Po sv. maši je pred molitvami za mrtve g. Čretnik v francoščini orisal lik pokojnika.

EMIGRACIJA. — V Kanado so odšli: Anton

BRANCELJ iz Vuhreda, Mladen ZAJC iz Reke, Karel MEZGEC iz Kovčic na Primorskem in njegova žena Alojzija Plut iz Krvavčjega vrha v Beli Krajini ter njuna hčerka Sonja. — V Avstralijo: Anton SKOK in njegova žena Marija ŠENKINC, oba doma iz Mereč, s hčerko Martino.

DANAŠNJI ŠTEVILKI SMO PRILOŽILI POLOŽNICE zato, da bi plačali naročnino, kar je tem važnejše, ker se NAŠA LUČ vzdržuje samo od prispevkov, ki jih dobi od naročnikov! Zato pa se držimo slovenskega pregovora: Kar moreš storiti danes, ne odlašaj na jutri!

(Za tiste, ki so že plačali ali ki plačajo, kadar pride poverjenik naokrog, gornje „izpodbudne“ besede ne veljajo; naj oprostijo!)

ALLAINVILLE (Loiret). — 1. nov. je po dolgi in težki bolezni preminil Franc Vogrin, star 47 let. Doma iz Noršincev v Prekmurju, je živel v Franciji od 1937. leta. Težko bolezen je potrpečljivo prenašal in na odhod v večnost se je vzgledno pripravil. Pokopan je bil 3. nov., ko sta ga na zadnji zemeljski poti pospremila dva slov. duhovnika in številni naši izseljenci. V Franciji zapušča ženo, dva otroka (8 in 11 let) in sestro, katerim izrekamo svoje iskreno sožalje.

+ Franc Vogrin

Zastave pričajo o naših skupnih idealih in o naši povezanosti. Predstavljajo nas pred tujci.

Na sliki: Prapor našega društva v La Machine (Francija) v sprevodu

LA MACHINE (Nièvre). — Služba božja za Slovence bo v nedeljo, 18. dec., ob pol 12. uri. Sv. maša bo darovana za pokojne Jazbinskove starše. Vsi prijazno vabljeni! — Da boste videli, da smo Slovenci v La Machine še pri življenju, prilagamo sliko naše zastave in našo zastavo v sprevodu.

PUY-DE-DOME. — *Beaulieu:* 31. oktobra je g. Čretnik iz Pariza poročil gđ. Marico Smid, ki je dober teden dni pred poroko napravila izpit za lekarniško pomočnico. Za moža si je izbrala Marcela Hospital.

La Combelle: 27. avgusta se je poročila gđ. Annie Kukovičič, ki je vzela Danijela Stalletino, štiri dni nato pa njen brat Henrik Kukovičič, ki je vzel Louise De Fort. Vsem izrekamo svoje najboljše želje!

St. Germain de Lembron: V Kanado je odšla družina Franca Sveteca, kjer jim želimo vse najboljše.

RIVE-DE-GIER (Loire). — 17. okt. je prejela zakrament sv. krsta Helena Novak. Vsi so bili veseli: sestra Marija, oče Lado iz Ljubljane in seveda mamica Marija, doma iz Drenovega griča.

Nica

P. Jakob Vučina (11 Montée Claire Virenque) pridno deluje med našimi ljudmi. Za 23. okt. je povabil v Nice g. Čretnika

iz Pariza, s katerim sta potem obiskala tudi naše ljudi v Marseille, kamor bo nasledaj pater Jakob večkrat prišel, da ne bodo Marsejčani nič na slabšem kot oni v Nice, ki ga imajo vedno med seboj.

OB LUKSEMBURGU

Gotovo ste vsi, ki ste prijatelji in znanci Vezenskega Hanzeka, imeli priliko v mesecu oktobru ga videti in z njim govoriti, saj je menda s svojim pravkar novim 2 CV vse obiskal. Če je morda še kdo, ki ga pozna in ne ve, kako je z njim, naj prebere tele vrstice. V Parizu je v službi in sicer je za strežnika v razkošnem hotelu, kjer stane eno kosilo 5000 fr (50 NF) in več (v Aumetzu ga dobite za 300 fr (3 NF)). Ga imajo zelo radi. Zna slovensko, francosko, nemško, angleško in tudi italijansko in še kakšno drugo, če je treba. Ne vem, če je veliko natakarejev, ki bi znali toliko jezikov, tudi v Parizu ne. Ima tudi izpit kuharskega mojstra in vam napravi kosilo, da se dobro najeste in vam še ostane, seveda v Parizu... Dobrih 14 dni je mogel biti med svojimi prijatelji in znanci — vedno zadovoljen in vesel. Mislim, da, kjer je bil, ni manjkalo smeha in dobre volje. Nasmejali smo se parkrat prav pošteno. Ni ga manjkalo pri nedeljski sv. maši. Pripeljala sta se skupaj z Mimo Vezenshek, ki tudi sicer brez avta rada pride k naši nedeljski ma-

ši na Aumetz, čeprav ima skoraj 4 km do cerkve in seveda zopet 4 km nazaj domov.

Bolniki: V bolnico Algrange je moral Goriškov Tone. Zopet so mu operirali nogo, ker se je bila kost napačno zrasla. Iz bolnice St. Elisabeth (Thionville), kamor je morala na zdravljenje, se je vrnila Marija Bevčar in je zdaj boljša, veliko boljša, kar tudi sama prizna. — V bolnišnico je morala tudi Antonija Jamnik (Aumetz), v Réhon (Longwy) pa gospa Oswald; mama pa je, hvala Bogu, že pokonci. V Pienens-u sta zelo bolehnata oba Kobula.

V oktobru smo se vsako nedeljo zbirali v Marijini kapelici k sv. rožnemu vencu in oktobrski pobožnosti.

OB NEMŠKI MEJI

Iz naše pisarne:

V zadnjem času so bili *krščeni*: Vipotnik Denise iz Jeanne d'Arc-a, Mihaela-Neža je razveselila mater Antonijo Jeruc por. Guldner, krščena 16. 10. v Merlebachu. Istega dne je bila krščena v isti cerkvi tudi Marija-Bernardetka Lončar, hčerka Ivana Lončar in Cvetke roj. Čušin. Želimo, da bi mlade družine ostale zdrave, in da bi mali otročiči delali veselje svojim staršem!

Pred oltarjem so sklenili *sv. zakon*: Ivan Levac s Hedvigo Hener iz Habsterdicka dne 12. 11. v župni cerkvi v Merlebachu; August Brvar z Jacqueline Masini dne 14. 11. v Creutzwald, Cité Neuland; Henrik Končina in Jožica Mesar iz Beninga dne 19. 11. v župni cerkvi v Merlebachu; v Faulquemont Cité pa se je z našim rojakom poročila Marie-Rose Hrovat. —

Vsem želimo veliko sreče!

V Creutzwald *nas je zapustil* 80 let star Alojzij *Košir*. Bil je daleč naokrog znan, ker je pletel krasne male in velike košare s pisanimi barvami, ki jih je za nizko ceno ali zastonj dajal našim rojakom. Oče, kateremu je l. 1956 umrla žena, zapuščajo od 11 otrok še 7 živih. Dobremu očetu želimo večni pokoj, vsem sorodnikom pa izražamo prav globoko sožalje!

Z veseljem smo prejeli 300 PRATIK za leto 1961. Prišle so skupno s precejšnjo carino. — Knjige Družbe sv. Mohorja bodo prišle na naslov posameznih družin. Vsakemu bo priložen račun, katerega naj vsak

sam poravnata. Vsem toplo priporočamo vse knjige ali pa vsaj lep koledar!

Mraz, slana in led nam že naznanjajo prihajajočo zimo, pa obenem tudi prekrasne božične praznike. V načrtu imamo, da bomo letošnjo sv. mašo na božični praznik ob 10. uri prenašali po radiu Sarrebrücken, da bomo po splošni želji naših rojakov mogli vsi slišati prekrasne božične pesmi. Ako zaradi popravila kapele tega ne bi mogli izpeljati, bomo to skušali storiti pozneje! Celotni program za sv. maše, spovedovanje in za zgoraj imenovano radio-oddajo boste našli objavljen pravočasno v domačih časopisih.

Zaradi raznih razlogov je le malo rojakov za Vse svete opravilo sv. spoved in prejelo sv. obhajilo. Za božične praznike pa se resno potrudimo, da bomo s čisto dušo in z Jezusom v srcu praznovali svete dneve. Tudi vse mlade matere prosimo, da bi zaradi malih otrok ne ostale doma, ampak prinesle domov od dobrega sv. obhajila blagoslov božjega Deteta! S to željo pozdravlja vse Vaš župnik Stanko Grims, 24, Rue N. Colson. Merlebach (Moselle).

IZ ESSENA POROČAJO

ESSEN. — Za božjega otroka je bil sprejet dne 15. okt. v cerkvi Sv. Janeza v Altenessenu mali Božidar SODIN, staršev Rudolfa in Anice, roj. Hribovšek. Pri krstu se je modro zadržal. Zato je upati, da se bo tudi pozneje v življenju... Mala Irena ZAGOŽEN je bila sicer že v sili krščena, namreč 24. maja letos, tedaj, ko so starši trepetali za njeno mlado življenje (kako ne bi, saj je hčerkica prvorojenka!), a dopolnilne obrede je prejela šele 22. okt. v cerkvi sv. Tomaža v Essen-Vogelheim. Starša sta Niko Zagožen in Ljudmila, roj. Repenšek. Irenica je zelo pametno gledala, kot da bi vse obrede razumela... Staršem kličemo: skrbite za svoje otroke, vzgojite jih v verne ljudi in zavedne Slovence in Slovenke!

To pot smo imeli spet veselo ohcet; kako ne, če se pa ženin piše Fröhlich, ime mu pa je Werner. Vzela ga je gdč. Anica Pesko. Ženin je iz Essena, nevesta pa iz žalske fare. Cerkveni obredi so se izvršili

14. okt. v cerkvi Sv. Janeza v Altenessenu. — Bilo srečno!

DORTMUND. — 22. okt. sta prejela zakrament sv. zakona Janez Libnik iz Mežice in Frančiška Gavez od Sv. Andraža v Slov. Goricah, oba sedaj stanujoča v Dortmund-Eving. Čeprav sta iz Dortmunda, sta prišla na poroko v Essen, v našo »župnijsko« cerkev sv. Janeza. — Želimo srečo in blagoslov!

CASTROP-RAUXEL. — Pred tedni je umrla ena naših najstarejših Slovenk v Porurju, ga. Elizabeta Cuder. Doma je bila na Tolminskem, kjer je pred 90 leti zagledala luč sveta. Bila je še do zadnjega čila in zdrava; nenadoma jo je vzelo. — Naj počiva v tuji zemlji v miru!

KEVELAER. — V nedeljo, 16. okt., smo iz Porurja poromali v Kevelaer k Materi božji, Tolažnici žalostnih. Več kot 60 rojakov se nas je zbralo, da počastimo Marijo ter se ji zahvalimo za vse dobrote, ki smo jih v letih begunstva po njeni priprošnji dobili od Boga. Dobra polovica rojakov je tam tudi prejela zakramente. Bilo je to res pravo versko romanje, brez primesi izletništva ali podobnega. Vsak je Mariji prinesel, kar ga je najbolj težilo na srcu. Naj izprosi Marija vsej slovenski skupnosti v Porurju božji blagoslov!

OBVESTILA. — Novembrsko številko »Naše luči« in priloge »Med nami povedano« je prejelo precej rojakov, ki teh listov doslej še niso dobivali. Vsem tem novim naročnikom velja naslednje:

a) nedeljske sv. maše so v Essenu ob 9. uri dopoldne, v kapelici Marienhospital, Altenessen. Tam je tudi vedno priložnost za sv. spoved.

b) uradne ure so vsak ponedeljek od 9. do 12. ter od 15. do 18. ure zvečer, ter vsako soboto od 15. do 18. ure zvečer, in sicer v Kolpinghausu v Altenessenu, Kolpingstr. 16, prvo nadstropje.

c) naročnino za liste lahko plačajo ali osebno ali pa po pošti.

MOHORJEVE KNJIGE lahko naroče tisti, ki stanujejo izven Porurja ali pa tudi v njem, kar po pošti. Zadostuje dopisnica z natančnim naslovom. Cena bo še sporočena, a ne bo čez 10 DM!

Za Božič bomo pisali znancem na lepih božičnih **RAZGLEDNICAH**, ki predstavljajo verske motive. Na vsaki pa je še izražena po slovensko želja za božič in novo leto. Cena trem razglednicam 1 marka. — Karte lahko naročite tudi pismeno pri obeh slov. duhovnikih.

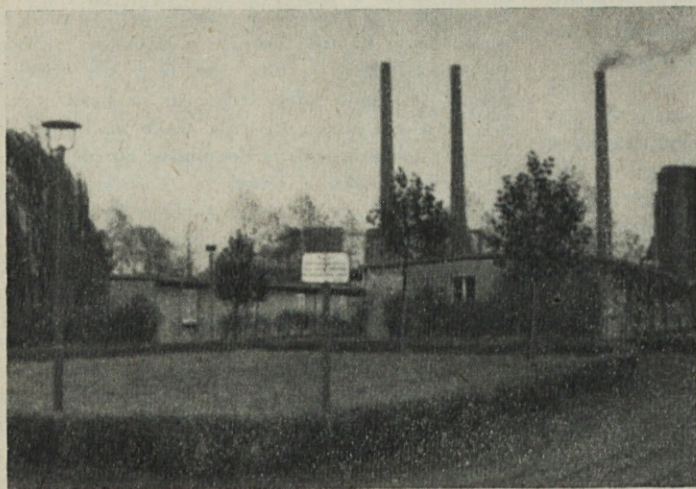
Opozarjamo na red sv. maš v *adventnem in božičnem času*, objavljen v prilogi »Med nami povedano« nov. in dec. 1960. Rojaki, ne pozabite na te dneve, pridite k mašam in zakramentom, pripeljite s seboj še tiste, ki morda še ne prejemajo naših listov!

*

Naslov obeh slov. duhovnikov v Porurju, Cirila Turka in Janeza Zdešarja, se glasi: Oberhausen-Sterkrade, Mathildest. 18. tel. 6-26-76.

OKOLI OBERHAUSENA:

OBERHAUSEN. — Krst: Knezovo družino v Osterfeldu, Taunusstrasse, je 26.

Naši fantje stanujejo v Altenessen (Nemčija) v tem taborišču. Precej jih je tam in bi jih lahko veliko več prihajalo k našim nedeljskim mašam. Kaj pravite!

sept. razveselila hčerka. H krstu so jo prinesli v Sterrade, St. Jos. Hospital 23. okt. in ji dali ime Evelina.

Poroke: V soboto 29. okt. smo imeli v Sterkrade St. Jos. Hospital kar dve slovenski poroki obenem. Dva mlada rudarja sta si izbrala nevesti prav v domačem kraju, na Dolenjskem in na Gorenjskem. Pred kratkim sta obe prišli iz Slovenije. Ciril *Bambič* iz Ponikev, župnija Videm-Dobropolje, je sklenil svojo življenjsko zvezo z *Angelo Zgonc*, ženin Vid *Justin*, rojen v Prvojah, župnija Lukovica, pa se je poročil z *Marijo Močnik*. Ker sta si oba ženina že pred prihodom nevest iz domovine oskrbela in lepo opremila stanovanji, mladim ženam ni bilo prav nič težko stopiti v nove domove v Nemčiji. Naj oba para spremlja božji blagoslov v življenju!

KREFELD. — Zaročenca *Perc*, Ulmenstr., sta sklenila zakon 15. oktobra v Cerkvi sv. Martina v Krefeldu. Izrekamo jima čestitke in jima želimo obilo sreče na skupni življenjski poti!

Šele sedaj smo zvedeli, da je tudi v Krefeldu lepo število Slovencev. Cel ducat vojnih ujetnikov iz leta 1941, ki se niso hoteli vrniti v komunistično Jugoslavijo po koncu vojne, je tam. Lepo so se vživeli v nove razmere in imajo povečini tudi že družine.

BOTTROP. — Rudar Martin *Zimšek*, doma v Brezovici, župnija Polje ob Sotli, doslej stanujoč v Osterfeldu, Bergstrasse, je našel svojo življenjsko družico v Waltraudi Bagdenand iz Bottropa. Nevesta izhaja iz dobre katoliške družine. Poročila sta se 22. oktobra v Liebfrauenkirche v Bottropu. Iskrene čestitke!

V Bottropu si je služilo kruh po rudnikih in tovarnah lepo število naših staronaseljencev. Tudi še danes najdemo tam posamezne slovenske družine, katerih starši prav lepo govorijo slovensko. Preteklo leto pa je zašlo precej naših mladih fantov v Bottrop, ker so jim tam mestne oblasti bolj naklonjene kot v sosednjem Oberhausenu.

MOERS-MEERBECK. — Prometna nesreča je zahtevala novo smrtno žrtev med slovenskimi rudarji. Osebni avto je 13. oktobra do smrti povozil 39-letnega rojaka Jožefa Čretnik iz Meerbecka. Povzroči-

Župnik g. Albert Schmidt od Sv. Tomaža v Essen-Bergeborbeck (Nemčija) je velik prijatelj Slovencev. V njegovi župniji živi precej naših rojakov.

telj nesreče se za svojo žrtev ni zmenil in je zbežal. Predno je prišla pomoč, je Jožef izdihnil svojo dušo. Pokopal ga je slovenski duhovnik iz Oberhausena ob veliki udeležbi slovenskih rudarjev 19. okt. na pokopališču v Repelenu. Naj počiva v miru! — Težko prizadeti ženi in otrokom iskreno sožalje!

AACHEN (Kohlscheid). — Benjaminu Šegulin, ki se je julija v jami smrtno ponesrečil, je tamkajšnji rudnik postavil lep spomenik na grobu. Naše priznanje velja delodajalcu tudi zato, da se je zavzel za nesrečno mater v domovini in ji obljubil podporo.

Na *Vse svete* smo se po vseh kolonijah zbrali k molitvi za naše drage pokojne. V dežju in viharju smo pohiteli tudi na grob dobrega p. Teotima, kjer mu je »Zvon« zapel žalostinko. Gotovo nas je bil g. pater letos posebno vesel in se je spomnil, kako je tudi on sam često skozi dež in sneg hitel k slovenskim družinam.

Drugo nedeljo v novembru je Zveza slov. društev priredila *Dan naših očetov* združen z vseslovenskim družabnim večer-

rom. Na sporedu je bil nagovor krajevnega slov. duhovnika, narodne pesmi pevskega društva Zvon, narodni plesi slovenske plesne skupine in prosta zabava, pri kateri je igral odlični »Slovenski quintet«. Domače klobase in pečena prašička sta napravila solidno podlago čaši slovenskega vina. Večer je potekal v najlepšem razpoloženju in smo sklenili, da bomo se odslej bolj zanimali za delo naših društev in da bomo VSI sodelovali pri delu za razvoj naše skupnosti v tujini. Prav lepa hvala in priznanje prirediteljem in sodelavcem.

Mladi g. Drago Romih, ki si je pri nogometu zlomil ključnico, že spet veselo hodi na delo. Zelo težko se je ponesrečil g. Martin Pogljajen, bivši predsednik slov.

društva sv. Barbare v Heerlerheide. Njegova nesreča je zbudila med rojaki živo sočutje. Veseli smo, da se mu zdravje vsaj polagoma obrača na bolje.

Opozarjamo na našo *polnočnico na sveti večer*. Priložnost za sv. spoved bo kot vsako leto za božič. Točnejša obvestila boste dobili pozneje.

Pridite, bratje, da bomo skupno z molitvijo in našo milo božično pesmijo počastili novorojenega Kralja in mu obnovili svojo zvestobo!

Našim bolnikom, vsem našim rojakom na Nizozemskem in vsem Slovencem v tujini in domovini voščimo veselo in polno praznovanje rojstva našega Gospoda Jezusa!

V. H.:

UČITELJ GAŠPER

4.

Sčasoma je bila šola v Rebri razširjena v dvorazrednico in vodji šole je bil poslan na pomoč mlad učitelj. Nadzornik je želel, naj mu Urnik prepusti višji razred. Ta je dobro čutil namen nadzornika in je začel svojega mladega tovariša sovražiti. Ker pa mu ni mogel sploh ničesar očitati in tudi med vaščani ni imel zadostne opore, si je olajševal srce doma in svojo »pravično« jezo izlival nad ubogo ženo.

»Povej ti meni, ali je ta učitelj za na kmet? To je norec. Pozimi okna odpira, toploto ven pušča, češ da je slab zrak v razredu. Dekleta nosijo zdaj spletene lase, kakor vojaki v starih časih. In vsak dan se morajo česati in zopet česati. Tudi zobe si morajo drgniti s krtačo. Oh, ti moj Bog! In fante pošilja za vrata, ako se izpozabijo. Haha! In uči jih tudi fiziko, stara, slišiš! Te pastirje uči fi-zi-ko! Ha-ha-ha.«

Ves Urnikov pouk je šel še bolj navzdol. »Naj le, mladi« dela, ko si toliko upa!« je škodoželjno pravil in je sam skrbno varoval svoja pljuča. »Naj le dela, če ima čas za fiziko! Ko sem bil sam tukaj, sem garal kot črna živina. Učili so se celo o Kolumbusu, kot na kakšni gimnaziji. A vse to ni bilo za nadzornika nič. Naj torej mladi dela čudeže;

UČITELJ GAŠPER o UČITELJ GAŠ

bomo že videli, kam bo prišel.«

Njegova žena je te vsakdanje pridige potrpežljivo prenašala. Vedela je, da ji drugega ne kaže. Čim je kdaj kaj ključovalno rekla, je začel razgrajati, da je bilo joj. Zelo pa jo je žalostilo moževo pijančevanje. Saj pijačo je imel Urnik že od nekdaj rad; sedaj na stara leta si jo je še bolj privoščil.

Celo v šolo je nosil steklenico z vinom ali kakim likerjem in kadar je mogel, je pil. Da bi pa odvrnil od sebe otroško radovednost, je vsak trenutek »telovadil«.

Z vojaškim glasom je poveljeval: »Nieder«. To je pomenilo, da so vsi otroci v trenutku morali izginiti pod klopmi. Urnik je tedaj pošteno potegnil iz steklenice. »Auf!« je zapovedal nato. Glave otrok so se zopet pojavile nad klopmi. Toda Vodnikov Janez je vendar enkrat »pogruntal« vzrok te pogoste telovadbe in je skrivaj pogledal izpod klopi, kaj dela učitelj. Kar je videl, je povedal seveda tudi drugim. Po vasi se je takoj razneslo, da pije učitelj tudi med poukom... Nazadnje se je nepotrpežljivost prišla tudi gospodarjev v Rebri. Za nadzornikom, za kaplanom so se začeli zdaj pritoževati tudi starši nad učiteljem. Tudi mlajši učitelj ni mogel ostati tiho. Spoznal je, da mora garati za dva.

Pri tem se je Urnik lepo redil, oči so se mu svetile kot mladeniču, v gostilni je pri kartah sedel pozno v noč in, če je govoril, je njegov glas naravnost grmel.

*Vesele in blagoslovljene božične dni želimo vsem,
ki jih poznamo, pa tudi rojakom po svetu in v domovini.*

SLOV. IZSELJENSKI DUHOVNICI V ZAPADNI EVROPI.

Slov. kat. PEVSKO IN KULTURNO DRUŠTVO
V EISDENU v Belgiji čestita č. g. Vinku Žaklju
k imenovanju, o katerem smo brali v 8. številu. „Na-
ši luči“. Žal se nam vsiljuje bojazen, da bomo
Slovenci v Limburgu zaradi preobširnih področij,
ki so mu dodeljena, občutno prikrajšani. Kajti
vsak človek je le človek in se ne da deliti. Prosi-
mo, naj mu da vsegačrni Bog po Mariji zadosti

zdravja in nadnaravne moči, da bo vse to zmogel.
Ker se bližajo prazniki, Vam želimo, č. g. Vinko
Žakelj, blagoslovljene božične dni, predvsem pa
srečno in blagoslovljeno novo leto 1961.

Enako želi naše društvo tudi vsem ostalim slov.
duhovnikom po svetu, vsem našim slov. katoli-
škim društvom in sodelavnikom, ki se borijo za
obstoje slovenske kulture, pa tudi ostalim rojakom,
razkrepčenim po svetu. — Tajnik. —

PER o UČITELJ GAŠPER o UČITELJ GAŠPER o UČITELJ GAŠPER o U

V takih razmerah se je nekega dne odpra-
vila posebna deputacija v mesto h glavarju
s prošnjo, naj bi vaščane že enkrat rešil kri-
žev in jim poslal novega nadučitelja. Sklice-
vali so se na velike žrtve, ki so jih imeli za
šolo, pa tudi na žalostni uspeh vzgoje, ko Ur-
nik še med poukom pije.

Glavar je imel kmete iz Rebri „v želodcu“
še iz časa zadnjih volitev.

„Vi torej hočete novega nadučitelja!“ je na-
govoril odposlanstvo.

„Nu, zakaj pa ne!“ je dejal nato in preme-
tal razne akte po mizi precej časa. Nato
reče: „Saj vi že imate nadučitelja. Pri vas je
Gašper Urnik. In sedaj hočete še enega?“

„Prosimo...“ začno jecljati kmetje presene-
čeni.

„No, če prosite, ga boste dobili. Samo to
vam povem, da ga boste plačevali sami.“

„Mi prosimo...“

„Je že prav. Saj zastopim. V enem mesecu
boste dobili še enega.“ Glavar jim še do bese-
de ni pustil in ko so se vrnili domov, je bila
v vasi prava revolucija. Še enega nadučitelja
naj bi dobili in plačevali iz občinskega de-
narja. Torej zopet občinske doklade?!

Čez teden dni je šla v mesto nova deputa-
cija. Glavarja je tokrat dobila pri boljši volji.

„Samo to mi povejte, zakaj tega človeka
tako preganjate. Deputacija za deputacijo
prihaja, kot da bi mi imeli samo z Rebrijo

opravka,“ je govoril glavar.

„Slavno glavarstvo,“ se je oglasil oča Kos-
mač z razburjenim glasom. „Hujše pač ne mo-
re biti nikjer, kakor je pri nas.“

„Saj nič ne uči, samo Bogu čas krade,“ je
pristavil Hribar.

„In take počne, da se ga vse boji.“

„In vino pije kar med šolo,“ je dodal čev-
ljar Bukovnik.

„Ponižno prosimo, slavno glavarstvo, mi
smo bili že dovolj z njim kaznovani. Naj ga
poizkusi še druga občina,“ se je opogumil Kos-
mač.

„Pojdite, pojdite!“ jih je tolažil glavar zi-
baje se na stolu. „Saj ste se že drug na druge-
ga lepo navadili. Kje bomo dobili zanj dru-
go mesto? Saj bo šel tako kmalu v penzijo. Po-
trpite še malo in bo dobro za vas in zanj.“

Pri teh besedah se jim je odvalil težek ka-
men od srca. Torej ne bo treba plačevati še
enega nadučitelja in obenem imajo upanje, da
se bodo Urnika kmalu znebili. Bodo torej radi
še malo potrpeti.

Veseli so se vračali možje iz mesta domov.

Na pritisk glavarja je slednjič odšel po 25-
letnem (kakor je sam rekel ob slovesu) „bla-
godarnem“ delovanju na šoli v Sinji rebri
Gašper Urnik v zaslužni pokoj.

V vas je prišel nato nov učitelj, ki je pa
bil že iz „nove šole“...

(Konec)

NAŠA LUČ

?

Ali
uganeš?

IMENA SLOVENSKE REK

- 1 2 3 4 reka, ki jo je opeval pesnik Simon Gregorčič
8 2 8 9 4 reka, ki teče blizu Kranja
1 4 5 4 reka, v katero se izliva Ljubljana
8 9 8 4 reka, ki teče po Dolenjskem
5 6 7 4 5 4 reka, ki se izliva v Sočo
(Vsaka številka pomeni eno črko).

POSESTNICA

Zidar kantin

MURU

Človek, ki je dal to posestnico, ni zidar. Ima dva poklica: enega zares, drugega pa ob priložnosti. Uganite, kaj dela?

DODAJTE ČRKE!

SODNIK (), AKCIJA (), LASTNOST (),
VRTNICA (), TAKTIKA (), REMONT (),
OROŽJE ().

Gornjim besedam dodaj ali pa vrni po eno novo črko, da dobiš besede, ki imajo čisto nov pomen. Dodane črke v oklepajih dajo skupaj priimek znamenitega češkega državnika in filozofa.

REŠITEV UGANK IZ NOVEMBRSEKE ŠTEVILKE

Fordov izrek: Ves dan garati otopi um.

Pravokotnik za začetek novembra:
Vodoravno: 1 priprava, 9 Vsi sveti. — Navpično:
1 pav, 2 ris, 3 iti, 4 pes, 5 rov, 6 abe, 7 vrt, 8 Ani.

Navihani otrok. — Srečko: »Tata, zakaj si ne vzameš še koščka peciva?« Oče: »Ne bom, hvala ti, sinko.« Srečko: »Tako, tata, sedaj pa ti mene vprašaj!«

Izšle so...

knjige Družbe sv. Mohorja za leto 1961.

Koledar za l. 1961 je zelo zanimiv. Kot večernična povest je povest pisatelja Karla Mauserja »Ura s kukavico, II. knjiga«. Poleg tega je povest izpod peresa kanadskega Slovence Staneta Pleška »Umita kri«. Kdor se zanima za zgodovino (francoska vojska v slovenskih krajih), mu priporočamo 6. zvezek »Koroških Slovencev«. Za otroke je na razpolago knjiga z mnogimi slikami za otroke »Moja bere«. Tudi Družinske pratike za l. 1961 je še nekaj na razpolago.

Vse te knjige dobite pri krajevnih poverjenikih ali pa jih naročite lahko tudi s tem, da pišete naravnost na Družbo sv. Mohorja, Viktringer Ring 26, Celovec — Klagenfurt, Austria.

ZAHVALA. — Rojaku iz Dublina, ki nam je tudi poslal manjkajoče številke prejšnjih letnikov NL, se za uslugo lepo zahvaljujemo. Uprava NL.

Vsem znancem in dobrotnikom želim blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto 1962, ter vse lepo pozdravljam.

Zdravko Reven.

SLOVENSKI AVTOMOBILISTI!

Ko kupujete ali prodajate avto, ko hočete zamenjati gume, ko je vaš avto treba umiti ali namazati, ko žejen zahteva bencinske pijače, se obrnite na

ESSO SERVICE

JARNY, 11 Avenue de la Republique, Meurthe-et-Moselle,

kjer Vam vsak dan postreže

FLORIJA MOČILNIKAR

